

Moștenitori împreună cu Hristos

27 martie 2008

Robert J. Wieland

Mulțumim scumpului nostru Domn pentru că l-a inspirat pe apostolul Său să scrie prețioasa epistolă către Evrei pentru noi. Nicio altă carte din Biblie nu ni-l face cunoscut atât de clar pe Isus Hristos ca “Frate” al nostru în trup omenesc – Cel divin foarte apropiat de noi, “mult mai apropiat” de noi chiar decât cel mai bun dintre frații noștri pământești: “...este un prieten care ține mai mult la tine decât un frate” (Prov. 18:24). Isus este Prietenul acela.

El este Cel pe care epistola către Evrei Îl descrie astfel:

(1) Trebuie să știți cât de aproape este El. Epistola către Efeseni ne spune despre o “familie” cerească în care noi am fost deja “adoptați” (1:3-7).

(2) Dacă inima voastră însingurată strigă “Tată!” Cerul privește spre voi ca fiind deja adoptați în Familie (vezi Rom. 8:14-17). El respectă alegerea inimii voastre. Abia dacă găsesc cuvinte să descriu ce înseamnă să fii un „moștenitor al lui Dumnezeu, și împreună moștenitor cu Hristos.” Dar aceasta sunteți în virtutea jertfei lui Hristos, Cel care „S-a dat pe Sine însuși pentru noi, ca să ne răscumpere din orice fărădelege, și să-Și curățească un norod care să fie al Lui, plin de râvnă pentru fapte bune” (Tit 2:13, 14). El a făcut toate acestea înainte ca noi să putem spune da sau nu; era deja valabil înainte să ne naștem noi, însă El nu se poate impune cu forța: El S-a dat pe Sine, dar ne-a oferit și libertatea de alegere – putem să refuzăm înfierea. Nu o refuzați!

(3) Un “moștenitor al lui Dumnezeu, și împreună moștenitor cu Hristos”? Acestea sunt cuvinte sfinte; ne taie respirația chiar și atunci când le scriem. Nici cel mai înălțat înger nu este atât de onorat sau binecuvântat!

(4) Îngerii vor trebui să se tragă înapoi, cu brațele încrucișate, în timp ce voi veți pași pe lângă ei spre marele Scaunul de domnie, deasupra căruia este așezată crucea lui Hristos, unde ați fost “înfițați” (comp. Apoc. 20:11, 12). Îngerii nu se pot apropia tot atât de mult ca și voi!

(5) Dragostea lui Dumnezeu (agape) este ceea ce Dumnezeu a spus că este El (1 Ioan 4:8); este înaltă și sfântă, divină; trebuie să fie “desăvârșită” căci “Dumnezeu este agape,” însă Ioan a mai rostit un adevăr aproape incredibil: că agape ajunge „desăvârșită în noi” – în noi care suntem slabi și păcătoși (vs. 12).

Zece mii de îngeri care cântă la harpele lor și aduc slavă lui Dumnezeu nu-I aduc tot atâta onoare cât Îi aduce un păcătos umil, fără speranță și egoist care își deschide inima și permite ca dragostea agape să-l transforme și să devină asemenea lui Hristos în caracter. Dumnezeu este agape, însă circuitul este completat în noi.

(6) Veți intra in Noul Ierusalim nu ca un condamnat doar iertat, ci ca o persoană foarte onorată, “în Hristos”!

(7) Spuneți “da!” lui Isus astăzi.
